

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0143 van 27 juni 2012
in de zaak 1112/0416/SA/3/0374

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente BRAKEL**

vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 24 januari 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 8 december 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de nv PI.SA tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brakel van 8 augustus 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de nv PI.SA (verder de aanvrager) een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het slopen van een bestaande woning en het bouwen van een meergezinswoning.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 30 mei 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw [REDACTED] die verschijnt voor de verzoekende partij en mevrouw [REDACTED] die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De aanvrager verzoekt met een aangetekende brief van 6 maart 2012 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 10 april 2012 vastgesteld dat het verzoek tot tussenkomst onontvankelijk is.

IV. FEITEN

Op 19 april 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het slopen van een bestaande woning en het bouwen van een meergezinswoning”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde gewestplan ‘Oudenaarde’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De brandweer van de gemeente Brakel brengt op 14 mei 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 27 mei 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De verzoekende partij verleent op 20 juni 2011 ongunstig advies.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar sluit zich op 1 augustus 2011 aan bij het ongunstig advies van de verzoekende partij.

De verzoekende partij weigert op 8 augustus 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Het college van burgemeester en schepenen heeft deze aanvraag onderzocht, rekening houdend met de terzake geldende wettelijke bepalingen, in het bijzonder met de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en de uitvoeringsbesluiten.

Het college van burgemeester en schepenen heeft in zitting van 20/06/2011 volgend advies uitgebracht:

0. Beknopte beschrijving van de aanvraag.

Bouwen meergezinswoning en slopen bestaande woning

1. Toetsing aan de regelgeving en voorschriften

Stedenbouwkundige basisgegevens uit plannen van aanleg.

Ligging volgens de plannen van aanleg / bijhorende voorschriften.

De aanvraag is, volgens het gewestplan Oudenaarde (K.B. 24/02/1977 + wijziging 29/10/1999) gelegen in woongebied (50 m vanaf de rooilijn).

In deze zone gelden de stedenbouwkundige voorschriften van art.5.1.0. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. Deze voorschriften luiden als volgt:

...

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag.

Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd plan van aanleg noch binnen een verkavelingsvergunning.

Het blijft de bevoegdheid van de overheid de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan.

Overeenstemming met dit plan.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met het geldende plan.

...

4. Openbaar onderzoek

Wettelijke bepalingen.

De aanvraag dient niet openbaar gemaakt te worden overeenkomstig het Besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 en wijziging.

...

6. Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

De aanvraag is gelegen in een bebouwde omgeving bestaande uit rijwoningen binnen de kern van de gemeente Nederbrakel.

Op het perceel staat een gesloten ééngezinswoning met één bouwlaag en dit tussen ééngezinswoningen met 2 bouwlagen. De aanvraag betreft het slopen van deze woning en het oprichten van een meergezinswoning bestaande uit 6 appartementen.

De meergezinswoning bestaat uit een gebouw met 3 bouwlagen waarvan één bouwlaag onder dak. Per bouwlaag worden 2 appartementen voorzien.

Het gebouw heeft een breedte van 20,25m, een diepte van 15,05 m op het gelijkvloers en 12,00 m op de verdieping, de kroonlijsthoogte bedraagt 5,50 m en de nokhoogte 11,60m.

Op het terrein worden 3 parkeerplaatsen voorzien.

7. Beoordeling van de aanvraag en van de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag voorziet in een te hoge woningdichtheid (93 woningen per hectare).

Er wordt onvoldoende voorzien in parkeergelegenheid op eigen terrein (3 parkings t.o.v. 6 appartementen)

De voorziene werken brengen het karakter en het woonklimaat in de omgeving in het gedrang.

...

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 08/08/2011 HET VOLGENDE:

Het college van Burgemeester en Schepenen levert de weigering af aan de aanvrager.

...

De aanvrager tekent tegen deze beslissing op 20 september 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 28 november 2011 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 15 november 2011 beslist de verwerende partij op 8 december 2011 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij herneemt in haar motivering de inhoud van het advies van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar:

“ ...

1. De voor de plaats geldende wettelijke en reglementaire voorschriften

1.1 Planologische voorschriften

Het terrein ligt binnen de perimeter van het gewestplan Oudenaarde.

De bouwplaats ligt in een 50m-woongebied.

In deze zone gelden de stedenbouwkundige voorschriften van art.5.1.0. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. Deze voorschriften luiden als volgt:

...

Het terrein is niet gelegen binnen de grenzen van een bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan dat de bestemming van dit gebied wijzigt, noch in een verkaveling.

1.2 Andere relevante gegevens betreffende de ruimtelijke context

Het terrein ligt aan een voldoende uitgeruste gewestweg.

Het terrein ligt niet aan een (oud-)geklasseerde waterloop.

De aanvraag moet niet voor advies voorgelegd worden aan entiteit van het agentschap RO-Vlaanderen, die met de zorg voor het onroerend erfgoed belast is.

1.3 Externe adviezen

...

1.4 Openbaar onderzoek

De aanvraag werd niet onderworpen aan een openbaar onderzoek.

2 De verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening

2.1 Beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project

Het goed situeert zich binnen de kern van de gemeente Nederbrakel, deelgemeente van Brakel.

De aanvraag is gelegen langsheen de [REDACTED], een voldoende uitgeruste gewestweg.

De bebouwde omgeving wordt gekenmerkt door rijwoningen.

Op het perceel van de aanvraag staat momenteel een gesloten eengezinswoning met één bouwlaag en dit tussen eengezinswoningen met 2 bouwlagen.

De aanvraag betreft het slopen van deze woning en het oprichten van een meergezinswoning bestaande uit 6 appartementen.

De beoogde meergezinswoning bestaat uit een gebouw van het type gesloten bebouwing, opgebouwd uit 3 bouwlagen waarvan één bouwlaag in het zadeldak. Per bouwlaag worden 2 appartementen voorzien.

Het project heeft een bouwbreedte van 20.25m aan de straat, een bouwdiepte van 15.05m op het gelijkvloers en 12.00m op de verdieping.

De kroonlijsthoogte bedraagt 5.50m en de nokhoogte wordt gesteld op 11.60m.

Op het terrein worden 4 parkeerplaatsen voorzien

...

2.5 Beoordeling

2.5.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

Er wordt voldaan aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

De aanvraag voorziet in een gescheiden rioleringsstelsel, de opvang van het hemelwater in een put met een inhoud van 12 000 liter en de recuperatie ervan via aansluiting op een pompinstallatie.

Er is geen schadelijk effect voor het watersysteem te verwachten. De doelstellingen van het decreet betreffende het integraal waterbeleid worden niet geschaad.

2.5.2 De toegankelijkheidstoets

De aanvraag is in overeenstemming met de bepalingen van de gewestelijke stedenbouwkundige verordening betreffende toegankelijkheid.

2.5.3 De juridische aspecten

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

2.5.4 De goede ruimtelijke ordening

De aanvraag beoogt het slopen van de bestaande bebouwing en het oprichten van een meergezinswoning met 6 appartementen.

De meergezinswoning is van het type gesloten bebouwing en wordt opgebouwd uit 3 bouwlagen waarvan één bouwlaag in het zadeldak.

Per bouwlaag worden 2 appartementen voorzien.

Het project heeft een breedte van 20.25m aan de straat en een diepte van 15.05m op het gelijkvloers en 12.00m op de verdieping.

De kroonlijsthoogte bedraagt 5.50m en de nokhoogte wordt gesteld op 11.60m. De voorziene diepte en -hoogte vallen binnen de algemeen aanvaarde norm. De diepte van de bebouwing is beperkt in verhouding tot de bebouwing op de aanpalende percelen.

Het project sluit aan bij de bebouwing op zowel het linker als het rechter aanpalend perceel. De kroonlijsthoogte van de beoogde constructie sluit aan op de kroonlijst van zowel de linkse als de rechtse aanpalende bebouwing, zodat het ruimtelijke uitzicht van de omgeving niet in het gedrang wordt gebracht door een draagkracht - overschrijdende architectuur of volumewerking.

Zowel de nabije als de ruimere omgeving worden volledig gekenmerkt door woonfuncties, in verschillende typologieën. De omgeving wordt gekenmerkt door zowel gesloten, halfopen als vrijstaande bebouwingen. Er komen eveneens meergezinswoningen voor. Sporadisch komen er eveneens meer naar het centrum handelsfuncties.

Het realiseren van een meergezinswoning welke op zich een beperkt volume heeft en het uitzicht van een lintbebouwing van eengezinswoningen, is dan ook niet storend, in een dergelijke omgeving van verweven functies en bouwtypes met functie wonen.

Het project voorziet enkel in het achterste dakvlak in twee beperkte dakerkers, met een breedte van 3.50m, op een totale gevelbreedte van ongeveer 18m en in de voorgevel zijn er geen uitbouwen voorzien. Er worden dus geen grote dakuitbouwen voorzien, waardoor het volume gemaximaliseerd wordt of visueel de indruk gewekt van een volwaardige derde verdieping.

Intern worden zes wooneenheden voorzien.

De oppervlaktes van de verschillende wooneenheden hebben een voldoende grootte. Op het gelijkvloers hebben deze een oppervlakte van 92m² en 97m², bij de verdieping 92m² en 113m², en binnen de zolderverdieping 76m² en 93m².

Er zijn 2 wooneenheden met 2 slaapkamers en 4 met 3 slaapkamers. Op 1 appartement na, heeft elk appartement een eigen buitenruimte.

Het project omvat zes kwalitatieve woongelegenheden.

Op het terrein worden 4 parkeerplaatsen voorzien voor 6 woongelegenheden. Er bestaat in de gemeente Brakel, geen gemeentelijke verordening die bepaalt dat er al dan niet parkeerplaatsen op eigen terrein moeten voorzien worden.

Er zijn binnen zelfde omgeving verschillende eengezinswoningen van het gesloten bouwtype, welke eveneens niet beschikken over een parkeerplaats/garage op het eigen terrein.

Er bestaat binnen de omgeving eveneens geen enkele vorm van parkeerproblematiek. Langs de 2 kanten van de rijweg zijn parkeerstroken voorzien voor de bewoners. Deze parkeerstroken zijn niet overbezet in gebruik.

Uit wat voorafgaat, dient geconcludeerd te worden, dat de aanvraag de draagkracht van de omgeving niet overschrijdt, noch de goede ruimtelijke ordening in het gedrang brengt.

Het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer uitgebracht op 27 mei 2011 voor het slopen van de woning (ref. 412/B/BSL/2011/2 743) en voor het bouwen van een meergezinswoning (ref. 412/B/BAV/2011/2 607) is gunstig.

Het advies van de Brandweer, uitgebracht op 14 mei 2011 is voorwaardelijk gunstig. De hierin gestelde voorwaarden dienen strikt gevolgd te worden.

2.6 Conclusie

Uit wat voorafgaat, dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is, rekening houdend met de voorwaarden uit het brandweeradvies.

De stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend volgens het ingediende plan, mits de voorwaarden gesteld in het voorwaardelijk gunstig advies van de Brandweer, uitgebracht op 14 mei 2011, strikt gevolgd te worden.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 12 december 2011. Het voorliggende beroep, ingesteld met een aangetekende brief van 24 januari 2012, is tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

In haar verzoekschrift verduidelijkt de verzoekende partij haar belang bij het door haar ingestelde beroep niet. Met betrekking tot haar hoedanigheid verklaart de verzoekende partij, hiertoe ambtshalve door de Raad verzocht, op de zitting van 30 mei 2012 dat de vordering door het college van burgemeester en schepenen werd ingesteld.

2.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij als volgt:

“De vraag stelt zich of verzoekende partij, als gemeente, voldoende belang heeft bij het beroep.

...

De gemeente blijkt bijgevolg niet op te treden vanuit een gemeentelijk belang, met name het verdedigen van haar stedenbouwkundig beleid, maar louter ter bescherming van de belangen van derden die in hun rechten geschonden zouden kunnen zijn. Dat wordt bevestigd door de inhoud van het verzoekschrift dat op geen enkel punt aangeeft hoe de bestreden beslissing het ruimtelijk beleid van de gemeente zou schaden.

Hoewel de mogelijks benadeligde derden inwoners van de gemeente zijn, volstaat dat niet om van een voldoende persoonlijk belang in hoofde van de gemeente te kunnen spreken. Het is aan die inwoners die zich door het gebrek aan openbaar onderzoek in hun rechten geschonden voelen, om ter zake hun rechten te verdedigen voor uw Raad. Hoewel er wel een uitzondering bestaat op de vereiste dat een belang persoonlijk moet zijn voor inwoners die in rechte optreden voor de gemeente als de gemeente dat zelf niet doet, bestaat die uitzonder omgekeerd niet: een gemeente kan niet optreden voor (een deel van) haar inwoners. Dergelijk beroep kan trouwens ook in het nadeel van andere inwoners zijn, waardoor het niet gepast is voor de gemeente om hierin op te treden.

...”

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat artikel 4.8.16 §1 VCRO de verschillende belanghebbenden aanduidt die bij de Raad beroep kunnen instellen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, 2° VCRO is duidelijk en duidt de bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorganen aan als van rechtswege belanghebbenden. De bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorganen moeten hun belang niet verder bewijzen.

De Raad is van oordeel dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brakel moet worden aangeduid als de auteur van de aanvankelijke weigeringsbeslissing van 8 augustus 2011.

Het in eerste aanleg nemen van een beslissing over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in het kader van de reguliere administratieve procedure wordt, gelet op artikel 4.7.12 VCRO en volgende, immers uitdrukkelijk toevertrouwd aan het college van burgemeester en schepenen en valt in die zin te beschouwen als een beslissing zoals wordt bedoeld in artikel 57, §3, 7° Gemeentedecreet.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brakel kan daarom aangeduid worden als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan zoals bedoeld in artikel 4.8.16, §1, 2° VCRO.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Het college vraagt dat deze vergunning onmiddellijk geschorst wordt, gezien het uitvoeren van de vergunning aanleiding geeft tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voor de omwonenden, inwoners van haar gemeente. Zij hebben immers hun recht niet kunnen uitoefenen om tijdens een openbaar onderzoek kennis te nemen van de aanvraag en hun eventuele bezwaren en/of opmerkingen kenbaar te maken.

In deze aanvraag werden o.a. terrassen voorzien op de verdiepingen van de meergezinswoning, waardoor de privacy van de aanpalenden wordt geschonden.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Verzoekster wijst op het moeilijk te herstellen nadeel voor de omwonenden, inwoners van haar gemeente, omdat zij hun recht niet hebben kunnen uitoefenen om tijdens een openbaar onderzoek kennis te nemen van de aanvraag en hun eventuele bezwaren en/of opmerkingen kenbaar te maken.

Aangezien verzoekster geen stukken voorlegt waaruit blijkt dat er omwonenden een bezwaar of opmerking hebben, is het hier aangevoerde nadeel puur hypothetisch en niet concreet. Zelfs indien omwonenden bezwaren of opmerkingen zouden hebben, is het nadeel dat zij die niet hebben kunnen kenbaar maken reeds geschied en kan dat niet door een schorsing nog voorkomen worden. Bovendien is dat een nadeel dat door de omwonenden geleden wordt en niet door de gemeente zelf: ook het nadeel is bijgevolg onvoldoende persoonlijk..

...

Het is niet omdat er terrassen voorzien worden dat de privacy van de aanpalenden geschonden wordt en dan nog op zodanige wijze dat het een ernstig, moeilijk te herstellen nadeel oplevert. Verzoekster toont op geen enkele concrete manier aan dat dat hier het geval zou kunnen zijn, maar beperkt zich tot een loutere opwerping. Voorts betreft het hier ook een mogelijks nadeel voor de aanpalenden en niet voor de gemeente.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij nalaat voldoende concrete en precieze gegevens aan te brengen die de Raad toelaten om de ernst van het ingeroepen nadeel, meer specifiek in welke mate de uitvoering van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in het gedrang zou brengen, daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen. Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad, zoals reeds gesteld, alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken, is het ingeroepen nadeel dan ook niet ernstig.

De omstandigheid dat ten onrechte geen openbaar onderzoek werd georganiseerd, kan niet als nadeel in de geschetste zin aangemerkt worden. De Raad is van oordeel dat de vraag omtrent het organiseren van een openbaar onderzoek betrekking heeft op de eventuele onwettigheid van de bestreden beslissing. De mogelijke onwettigheid betreft een discussie over de grond van de zaak en levert op zich voor de verzoekende partij geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel op.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0416/SA/1/0374.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 27 juni 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER